

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: **J.**, H., B., správca konkurznej podstaty úpadcu **T.**, a.s., L., IČO: X., proti žalovanému: **D.**, a.s., L., M., IČO: X., zast. **P.**, s.r.o., **R.**, **D.**, **o určenie neúčinnosti právneho úkonu**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. mája 2008 č.k. 35 Cbi/47/2007-Pú-41, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. mája 2008 č. k. 35 Cbi/47/2007-Pú-41 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal určenia neúčinnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 25. 08. 2005, uzavretej medzi predávajúcim – **T.**, a.s., L. a kupujúcim – **D.**,

a.s., M. (žalovaný) voči konkurzným veriteľom. Kúpna zmluva bola uzavretá na predaj hnuteľných vecí v sume 20 000 000,-- Sk vrátane DPH. V žalobe poukazoval na ust. § 15 ods. 1,5, § 16 ods. 2,4 ZKV.

Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že predaj sa uskutočnil za trhovú cenu a mal za to, že žalobca nepreukázal opak. Taktiež nebolo preukázané, že v čase predaja hnuteľných vecí, bol žalobca v úpadku.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, výsluchom účastníkov a zistil, že žalobca sa domáha vyslovenia neúčinnosti kúpnej zmluvy uzavretej dňa 25. 08. 2005.

Podľa § 15 ods. 5 ZKV (na ktorý poukazoval žalobca v žalobe) možno odporovať tiež právnomu úkonu dlžníka, ak právny úkon bol vykonaný v poslednom roku pred začatím konkurzu a hodnota prijatá dlžníkom, bola nižšia, ako bola primeraná hodnota v čase vykonania právneho úkonu a dlžník bol v úpadku.

Súd vychádzal z obsahu podanej žaloby a následne dospel k záveru, že predpokladom úspešnej odporovateľnosti je, že dlžník prijal nižšiu hodnotu, ako bola primeraná hodnota v čase úkonu a dlžník už bol v úpadku, alebo sa do úpadku dostal práve v dôsledku tohto právneho úkonu. Tento odporovací dôvod je zložitý na dokazovanie, nakoľko žalobca musí preukázať splnenie predpokladov pre odporovateľnosť. Zisťovanie primeranosti hodnoty prijatej dlžníkom, sa musí viazať nielen na časť vykonania právneho úkonu, ale aj ostatné okolnosti, za ktorých bol úkon vykonaný. Príčinnú súvislosť medzi takýmto právnym úkonom dlžníka a úpadkom dlžníka, ak dlžník už v úpadku nebol, musí preukazovať rozporujúci konkurzný veriteľ alebo správca konkurznej podstaty.

Súd na základe uvedeného vyslovil názor, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepodarilo sa mu preukázať, že by hodnota prijatá dlžníkom bola nižšia ako primeraná hodnota v čase vykonania právneho úkonu. Účastníci si dohodli kúpnu cenu 20 miliónov Sk a žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal (napr. znaleckým posudkom a pod.), že by cena predávaných hnuteľných vecí bola nižšia, ani samotný štatutárny zástupca žalobcu sa nevedel k tejto otázke vyjadriť, dokonca uviedol, že pokiaľ si pamätá účtovná hodnota predmetných hnuteľných vecí bola nižšia, než za akú sa predali.

Na základe predložených dôkazov, ktoré mal súd k dispozícii a vykonaného dokazovania, žalobu pre nepreukázanie skutočností tvrdených žalobcom, zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že ich úspešnému žalovanému nepriznal, pretože si ich neuplatnil.

Žalobca podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 29. mája 2008.

V odôvodnení odvolania poukázal na znenie § 8 ZKV „správca konkurznej podstaty je povinný pri výkone svojej funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou ...“. Nakoľko správca konkurznej podstaty nemal žiadne doklady preukazujúce vierohodnosť výšky kúpnej ceny, ako aj relevantnosť spôsobu úhrady, podaním žaloby si plnil svoju povinnosť podľa § 8 ZKV. Namietol, že súd mal vypočítať štatutárneho zástupcu úpadcu I.. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že je len na žalobcovi, aby svoje tvrdenia, od ktorých odvodzuje, svoj návrh preukázal, čo sa v danom prípade nestalo. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a pokiaľ ide o výsluch svedka I., tento by bol nadbytočný a nevhodný i vzhľadom na to, že vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že sa k veci nevie vyjadriť, a že si len pamätá skutočnosť, že predajná cena bola vyššia ako účtovná. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2) podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom a účinnom od 15. 10. 2008 (ďalej len „O.s.p.“) a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či súd prvého stupňa rozhodol správne, keď žalobu o určenie neúčinnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 25. 08. 2005 zamietol.

Odporovateľnosť ako inštitút konkurzného práva, zakladá nárok žalobcu domáhať sa určenia neúčinnosti právneho úkonu, ktorým úpadca (predtým dlžník) ukrátil svoj majetok patriaci do konkurznej podstaty. Ide o vyhlásenie neúčinnosti tohto úkonu vo vzťahu

k podstate, nie však o vyslovenie jeho neplatnosti.

Odporovať možno tiež právnomu úkonu dlžníka, ak právny úkon bol vykonaný v poslednom roku pred začatím konkurzu a hodnota prijatá dlžníkom bola nižšia, ako bola primeraná hodnota v čase vykonania právneho úkonu, a dlžník bol v úpadku, alebo sa dostal do úpadku v dôsledku takéhoto právneho úkonu (§ 15 ods. 5 ZKV).

Odvolaací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania ktoré mu predchádzalo sa stotožnil s právnym názorom vysloveným súdom prvého stupňa, ako i výsledkami dokazovania skutkového stavu v prvostupňovom konaní, nakoľko podmienky úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu, tak ako to predpokladá citované znenie ustanovenia § 15 ods. 5 ZKV, neboli preukázané a nedošlo ani k vierohodnému spochybneniu napadnutého právneho úkonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku nevyšiel (§ 151 ods. 1, 2 O.s.p.) a iné trovy, než trovy právneho zastúpenia, mu nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 05. mája 2009

JUDr. Jana Zemníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková

